

Hensyn til de Forhold, som nu omhandles i Grundlovens §§ 1, 4—17, 21, 23, 33, 54 og 71, saavel som med Hensyn til Ordningen af den folkelige Medvirkning ved Bevilling af og Ansvar for de fælles Statsindtægter og Udgifter, ligesom ogsaa af de paagældende Ministres Ansvarlighed, andre Henseender og af de øvrige Fællesstaten vedkommende Embedsmænds Stilling, Alt dog saaledes, at det Omraade ikke indskrænkes, som ved de i § 102 indeholdte Bestemmelser er forbeholdt for Kongerigets særlige Anliggender.

Antallet af denne Rigsforsamlings Medlemmer fastsættes af Kongen, dog saaledes, at det enten kommer til at udgjøre omtrent 260 og ikke over 268 Medlemmer, eller at det bestemmes til omtrent 160 Medlemmer. Valges det forstnævnte, større Antal, skulle for Kongerigets Vedkommende, Rigsdagens 153 Medlemmer indtræde deri, samt desuden 6 Medlemmer for Island og 2 for Vestindien. Foretrækkes det mindre Antal, skulle 89 Medlemmer indtræde for Kongeriget, foruden 4 for Island og 2 for Vestindien, og skulle da af de her nævnte 89 Medlemmer 30 vælges efter de for Valg til Landstinget gjældende Grundlovsbestemmelser og 59 efter de for Valg til Folketinget gjældende Grundlovsbestemmelser, Alt dog saaledes, at saavel Valgfredsens Omfang som de iøvrigt til Valgenes Foretagelse fornødne Lovbestemmelser fastsættes ved særlig Lov. For Island og Vestindien bliver i begge Tilfælde det Fornødne at anordne af Kongen efter indhentet Betænkning fra Altinget og Colonialraadet.

§ 102.

Naar da saaledes en Rigsforsatning for hele Monarchiet træder i Kraft, bliver Danmarks Riges Grundlov, under den forandrede Titel af „Kongeriget Danmarks særlige Grundlov“, alene gjældende for det egentlige Kongerige Danmarks og Færøernes særlige Anliggender, forsaavidt ikke ved Rigsforsatningen Medvirkning af Kongerigets Rigsdag fremdeles forbeholdes ved andre Bilandes og coloniale eller andre Anliggender.

Til samme Tid udgaae de nu i Grundloven indeholdte §§ 1, 4—17, 21, 23, 33, 54

og 71 samt den 1ste midlertidige Bestemmelse, ligesom nærværende Tillæg da atter bortfalder, og de tilbageblivende Grundlovsparagrafer omnummereres i deres nærværende Folgeorden.

Som § 1 i Kongerigets særlige Grundlov optages da følgende Bestemmelser:

„Til Kongerigets særlige Anliggender henhøre alle offentlige Anliggender, der særlig vedkomme denne Landsdeel. Hertil henhøre altsaa ikke de Forhold, der angaae

1. Kongen og det kongelige Huus;
2. Monarchiets lovgivende Forsamling og Domsmagt;
3. Statsraadet;
4. Indfødsretten;
5. Udenrigske Anliggender;
6. Hæren og Flaaden, med Undtagelse af enhver Slags Udskrivning og Naturalpræstationer;
7. Almindelige Foranstaltninger til Handels og Skibsfartens Fremme og Sikkerhed; Myntvæsenet; det almindelige Post- og Befordringsvæsen;
8. Sold, Brænderibetæning, Rangkat og overhovedet Fællesstatens Betætningsmagt, hvilken dog ikke kan udstrækkes til de for Kongeriget særegne Statterforhold;
9. Fælles Statsactiver, Glasfotteriet, Overstud og Afhandelse af fælles Domainer; fælles Statsgjæld, de allerede bevilgede Pensioner, den fremtidige Pensionering og Forsørgelse af Embedsmænd og Andre, der have staaet i Fællesstatens Tjeneste, saavel som deres Efterladte; Enkekassen, Livrente og Forsørgelsesanstalten, Livsforlikningsanstalten; det statistiske Bureau;
10. Island;
11. Vestindien og Grønland;

Allt forsaavidt de, som Fællesstaten vedkomme, indrages under Fællesforsatningen.

De Forhold, i hvilke visse Districter af Hertugdømmet Slesvig ere forbundne med Kongeriget, henhøre under Kongerigets Lovgivningsmagt, og omvendt. Udvidelse eller Indskrænkning af saadan Forbindelse kan kun skee ifølge Lov.